

Mededeling Gezondheidsbeveiligingscomité

Titel: Mededeling van de Commissie aan de Raad over de voorlopige verlenging en uitbreiding van het mandaat van het Gezondheidsbeveiligingscomité met het oog op een toekomstige algemene herziening van de structuren voor gezondheidsbedreigingen op EU-niveau

Datum Raadsdocument: 16 november 2006
Nr. Raadsdocument: 15561/06
Nr. Commissiedocument: COM (2006) 699
Eerstverantwoordelijk ministerie: VWS

Behandelingstraject in Brussel: Raadswerkgroep Volksgezondheid (is in onderhandeling), Raad Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken (30-31 mei 2007)

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Het Gezondheidsbeveiligingscomité (Health Security Committee-HSC) is in 2001 opgericht door de Raad. Het HSC is belast met het uitwisselen van informatie over gezondheidsgerelateerde dreigingen en het delen van informatie over en ervaring met draaiboeken en crisisbeheeringsstrategieën. Daarnaast zorgt het HSC voor snelle communicatie bij gezondheidsgerelateerde crises en coördineert het de draaiboeken, de rampenplannen op EU-niveau en de maatregelen van de lidstaten. Het HSC beoordeelt de wetenschappelijke en technische adviezen van onder andere de EU-agentschappen in de context van de politieke maatschappelijke en economische implicaties voor volksgezondheidskwesaties. In de afgelopen jaren heeft de HSC zich vooral bezig gehouden met voorbereidingen op bioterrorisme en influenzapandemie. De leden van het HSC zijn eind 2001 aangewezen door de ministers van Volksgezondheid. Eind 2004 heeft de Raad de activiteiten van het HSC geëvalueerd. Het mandaat van het HSC werd uitgebreid om de communautaire werkzaamheden met betrekking tot influenzadraaiboeken verder te ondersteunen.

In de mededeling wordt voorgesteld om het mandaat van het HSC te verlengen en het taakgebied van het HSC uit te breiden. Dit in afwachting van een algemene evaluatie van alle wetgevingsbepalingen en andere regelingen inzake gezondheidsbedreigingen. De Commissie is van plan in de loop van 2008 met de nodige voorstellen te komen, onder andere voor de herziening van de ECDC (European Centre for Disease Control and Prevention)-verordening. Daarbij zullen ook de verantwoordelijkheden van het ECDC en de samenwerking tussen het ECDC en het HSC opnieuw worden bezien. Gezien het feit dat de algemene herziening enige tijd in beslag zal nemen (tot en met 2008) moet het mandaat van het HSC nu al worden herzien om de overgangsperiode te overbruggen.

Rechtsbasis van het voorstel:

niet van toepassing, het betreft een mededeling

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

niet van toepassing, het betreft een mededeling

Instelling nieuw Comitologie-comité:

niet van toepassing, het betreft een mededeling

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Subsidiariteit:

strikt genomen niet van toepassing, het betreft een mededeling. Voor zover tot een beoordeling dient te worden overgegaan, luidt het oordeel: positief.

Hoewel volksgezondheid een nationale bevoegdheid van de lidstaten is, is afstemming en coördinatie op EU niveau op het gebied van grensoverschrijdende gezondheidskwesties en bedreigingen essentieel. Het HSC vormt hiervoor een belangrijk forum. Nederland verwelkomt dan ook de verlenging van het mandaat van het HSC. Het is belangrijk om de overgangperiode in afwachting van de algehele herziening in 2008 te overbruggen.

De tijdelijke uitbreiding van het mandaat in afwachting van de algehele herziening is slechts zeer beperkt. De definitieve tekst zal nog in de Raadswerkgroep worden besproken, maar op basis van de concept tekst is Nederland van mening dat bij de zeer geringe verbreding van onderwerpen het subsidiariteitsbeginsel volledig in acht wordt genomen omdat ook op deze onderwerpen coördinatie en afstemming op Europees niveau gewenst is.

Proportionaliteit:

strikt genomen niet van toepassing, het betreft een mededeling. Voor zover tot een beoordeling dient te worden overgegaan, luidt het oordeel: positief.

Het HSC biedt de unieke gelegenheid om op hoog beleidsvormend niveau contacten te hebben en te houden met andere EU lidstaten en is daarmee een goed instrument voor EU-brede afstemming en coördinatie. Verlenging van het mandaat is dan ook wenselijk. Ook is de verlenging van het mandaat proportioneel omdat deze zich beperkt tot overbrugging van de overgangperiode.

Omdat de bestrijding van infectieziekten de nationale bevoegdheid van de lidstaten is, ligt bindende regelgeving vanuit het HSC niet voor de hand. Het huidige mandaat van advisering en het afgeven van aanbevelingen is derhalve proportioneel: de lidstaat kan zelf bepalen welke consequenties getrokken worden uit de adviezen van het HSC. De zeer geringe uitbreiding van het mandaat beperkt zich evenals het huidige mandaat slechts tot advisering en het afgeven van aanbevelingen op deze nieuwe onderwerpen. Hiermee is ook het uitgebreide mandaat volgens Nederland proportioneel.

Consequenties voor de EU-begroting: geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: niet van toepassing

Vervolgtraject financiële afspraken: niet van toepassing

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen / zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):

Het HSC heeft geen beslissingsbevoegdheid; alleen adviserend. Indien Nederland een aanbeveling van het HSC wenst over te nemen, dan kan dit een aanpassing van bestaand beleid betekenen.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:
niet van toepassing

Consequenties voor ontwikkelingslanden: niet van toepassing

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland verwelkomt het commissievoorstel. Nederland erkent dat de bestrijding van bepaalde gezondheidsbedreigingen, zoals ernstige infectieziekten, gecoördineerd moet verlopen. Hoewel volksgezondheid een nationale bevoegdheid van de lidstaten is, is afstemming en coördinatie op het gebied van belangrijke bedreigingen essentieel. Uitbraken van infectieziekten zijn niet beperkt tot een

geografisch bepaalde plaats en daarmee in potentie grensoverschrijdend. Interventiemaatregelen die de ene lidstaat neemt kan de beleidsvrijheid van de andere lidstaten nadelig beïnvloeden.

Het HSC biedt de unieke gelegenheid om op hoog beleidsvormend niveau contacten te hebben en te houden met andere EU lidstaten. Het HSC bevordert een gecoördineerde besluitvorming tussen de lidstaten en de EU over grensoverschrijdende volksgezondheidskwesties. Het HSC is ook van belang voor de beleidsontwikkeling en implementatie in Nederland. De belangrijkste activiteiten van het HSC zijn voorbereidend, maar wanneer nodig kan in crisissituaties ook managend worden opgetreden. Hiertoe worden vergaderingen gehouden, werkgroepen aangestuurd, oefeningen georganiseerd en draaiboeken geschreven. Waar nodig kan confidentiële en geheime informatie worden uitgewisseld; de leden van het HSC zijn hiervoor gescreend.

Nederland ondersteunt de verlenging van het mandaat van het HSC ter overbrugging van de overgangperiode en in afwachting van de algemene herziening in 2008. De tijdelijke uitbreiding van het mandaat is slechts zeer beperkt. De definitieve tekst zal nog in de Raadswerkgroep worden besproken, maar op basis van de concept tekst kan al gezegd worden dat bij de zeer geringe verbreding van onderwerpen het subsidiariteitsbeginsel volledig in acht wordt genomen. De geringe uitbreiding van het mandaat beperkt zich evenals het huidige mandaat slechts tot advisering en het afgeven van aanbevelingen. Hiermee is het uitgebreide mandaat tevens proportioneel.

Nederland verwelkomt de aangekondigde evaluatie, waarbij ondermeer de verantwoordelijkheden van het ECDC en de samenwerking tussen het ECDC en het HSC opnieuw worden gezien. Belangrijk is dat de hier boven genoemde functionaliteiten ook na de evaluatie beschikbaar blijven voor de lidstaten.

Verordening tiende Europees ontwikkelingsfonds

Titel: Voorstel voor een Verordening van de Raad inzake de uitvoering van het tiende Europees ontwikkelingsfonds

<i>Datum Raadsdocument:</i>	27 oktober 2006
<i>Nr Raadsdocument:</i>	14661/06
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2006) 650 definitief
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie</i>	BZ

Behandelingstraject in Brussel: ACS Werkgroep → RAZEB. De verordening wordt momenteel besproken in de ACS Werkgroep. Het is nog niet duidelijk wanneer het door de RAZEB aangenomen zal worden. Aangezien het voorzien is dat het 10^e EOF 1 januari 2008 ingaat zal de uitvoeringsverordening op dat moment van kracht moeten zijn.

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De Europese Raad van 15 en 16 december 2005 heeft beslist dat de financiering van de samenwerking met de landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) in de periode 2008–2013 blijft plaatsvinden via het intergouvernementele Europees Ontwikkelingsfonds (EOF).

Het Intern Akkoord betreffende de financiering van de steun van de Gemeenschap binnen het meerjarig financieel kader voor 2008–2013 en de toewijzing van financiële bijstand ten behoeve van de Landen en Gebieden Overzee (LGO) is door de Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen van 17 juli 2006 ondertekend. Het Intern Akkoord voorziet in de goedkeuring door de Raad, met eenparigheid van stemmen, van een uitvoeringsverordening voor het tiende EOF en de goedkeuring door de Raad, met een gekwalificeerde meerderheid, van een financieel reglement voor het tiende EOF.

In het Intern Akkoord is opgenomen dat programmerings- en besluitvormingsprocedures ten opzichte van het 9^e EOF verbeterd dienen te worden. Daarnaast is het doel om de EOF-procedures zoveel mogelijk te harmoniseren met standaardprocedures van de Commissie, ook al is het EOF intergouvernementeel van aard. Daarnaast worden specifieke beheersprocedures voor de vredesfaciliteit voorzien.

De belangrijkste veranderingen en verbeteringen ten opzichte van het negende EOF zijn de volgende:

- Het comité van beheer voor het EOF (EOF-comité) krijgt een meer strategische rol. Voor het 10e EOF zullen niet langer afzonderlijke financieringsvoorstellen aan het EOF-comité worden voorgelegd. In plaats daarvan gaat het EOF-comité goedkeuring verlenen aan jaarlijkse actieprogramma's voor de verschillende ACS-landen. Deze actieprogramma's zullen de volgende onderdelen bevatten: doelstellingen; sectoren waarin het EOF actief zal zijn; verwachte resultaten; beheersprocedures; kosten en een tijdspad. Door de behandeling van jaarlijkse actieprogramma's in plaats van afzonderlijke projecten wordt *micromanagement* voorkomen. ACS-landen zullen hierdoor minder hinder ondervinden van vertraging in de uitkering van EOF-middelen. De jaarlijkse actieprogramma's zullen gebaseerd zijn op de meerjarige strategiedocumenten voor het EOF. Bij het opstellen van de meerjarige strategiedocumenten voor het 10^e EOF zijn voor het eerst de ambassades van de EU lidstaten betrokken. Hierdoor kan hulp van de lidstaten en de Commissie beter op elkaar afgestemd worden.
- De criteria voor steuntoewijzing, bijzondere maatregelen die minder dan 10 miljoen euro kosten en de monitoring- en evaluatierapporten behoeven voortaan niet meer de goedkeuring van het EOF-comité en worden alleen ter informatie aan de lidstaten voorgelegd.

- Het EOF-comité behoudt nog wel een belangrijke rol. Naast de jaarlijkse actieprogramma's worden de meerjarige strategiedocumenten, indicatieve programma's en wijzigingen in de programma's naar aanleiding van evaluaties nog steeds aan het comité voorgelegd. Ook moet het EOF-comité instemming verlenen aan bijzondere maatregelen die meer dan 10 miljoen euro kosten.
- Naast de veranderde rol voor het EOF-comité zijn er nog een aantal wijzigingen ten opzichte van het 9° EOF. Er wordt voor het 10° EOF een kader ingesteld voor medefinanciering, dat in het financieel reglement verder zal worden uitgewerkt. Aangezien het EOF een intergouvernamenteel fonds is zal er een apart financieel reglement voor worden opgesteld. Daarnaast komen er speciale beheersprocedures voor de vredesfaciliteit. Deze zijn voorzien omdat er met de vredesfaciliteit ook activiteiten gefinancierd worden die niet aan de ODA-definitie van de OESO/DAC voldoen.
- De uitvoeringsverordening voor het 10° EOF legt meer nadruk op coördinatie met de lidstaten en andere donoren. Daarnaast wordt steun die uit de Gemeenschapsbegroting komt en naar ACS-landen gaat waar mogelijk geïntegreerd in de strategiedocumenten van het 10° EOF.

Rechtsbasis van het voorstel:

De ACS-EG-overeenkomst en artikel 10, lid 1 van het Intern Akkoord betreffende de financiering van de steun van de EG binnen het meerjarig financieel kader voor 2008-2013 voor de ACS-EG-partnerschapsovereenkomst en de toewijzing van financiële bijstand ten behoeve van de Landen en Gebieden Overzee (LGO).

c) *Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:*

De uitvoeringsverordening voor het tiende EOF wordt met eenparigheid van stemmen door de Raad vastgesteld. Het Europees Parlement speelt geen rol in de besluitvorming.

d) *Instelling nieuw Comitologie-comité:*

Het EOF-comité en het comité voor de Investment Facility (IF-comité dat gaat over leningeditie door de EIB in het kader van het EOF worden verstrekt), die ook als beheerscomite's onder eerdere Europese ontwikkelingsfondsen een controlerende rol hadden, worden opnieuw ingesteld.

e) *Subsidiariteit en proportionaliteit:*

Subsidiariteit:

niet van toepassing want het gaat om een exclusieve bevoegdheid van de EG.

Proportionaliteit:

Nederland is akkoord met de hoofdlijnen van de verordening. De inhoud is geschikt om de doelstelling te verwezenlijken, te weten effectievere ontwikkelingshulp. De meer strategische rol voor het EOF-comité is in lijn met het Nederlandse streven hulp effectiever te maken en micromanagement te voorkomen. Daarbij is Nederland ook akkoord met het opnemen van een kader voor medefinanciering in de verordening.

Consequenties voor de EU-begroting:

De uitvoeringsverordening heeft geen consequenties voor de EU-begroting. Het EOF is een intergouvernamenteel fonds en wordt niet uit de begroting van de EU gefinancierd. Wel krijgt de Commissie een vergoeding voor programmering en uitvoering van het 10e EOF. Deze vergoeding bedraagt 430 miljoen euro voor de periode 2008-2013. Deze vergoeding voor de Commissie is echter niet

vastgelegd in de uitvoeringsverordening maar in het ‘Intern Akkoord tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de financiering van de steun van de Gemeenschap binnen het meerjarig financieel kader voor 2008-2013 voor de ACS-EG-Partnerschapsovereenkomst.’

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:

De uitvoeringsverordening voor het 10^e EOF heeft op zichzelf geen financiële consequenties voor de rijksoverheid. Dit omdat het besluit om bij te dragen aan het 10^e EOF al eerder genomen is en nu goedgekeurd moet worden door de Tweede en de Eerste Kamer.

De Nederlandse bijdrage aan het 10^e EOF bedraagt 4,85% van het totaalbedrag, te weten 1.100.0770 euro. Deze Nederlandse bijdrage is vastgelegd in het Intern Akkoord tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de financiering van de steun van de Gemeenschap binnen het meerjarig financieel kader voor 2008–2013 voor de ACS-EG-Partnerschapsovereenkomst en de toewijzing van financiële bijstand ten behoeve van de Landen en Gebieden Overzee waarop de bepalingen van deel vier van het EG-Verdrag van toepassing zijn.

Vervolgtraject financiële afspraken: Niet van toepassing.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen / zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):

Niet van toepassing

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar ten aanzien van haalbaarheid:

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. De verordening zal gelden tijdens de implementatie van het 10^e EOF van in de periode 2008-2013. De verordening zal daarom op 1 januari 2008 aangenomen moeten zijn. Dit is haalbaar, zeker gezien de druk op de lidstaten om deze verordening tijdig af te ronden.

Consequenties voor ontwikkelingslanden:

Door de behandeling van jaarlijkse actieprogramma's in plaats van afzonderlijke projecten wordt *micromanagement* voorkomen. ACS-landen zullen hierdoor minder hinder ondervinden van vertraging in de uitkering van EOF-middelen.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland is een voorstander van een uitvoeringsverordening die de Commissie de ruimte geeft om zonder te veel *micromanagement* van de lidstaten het EOF te beheren. Met name harmonisatieprocessen tussen de Europese Commissie en andere donoren mogen geen hinder ondervinden van procedures in deze uitvoeringsverordening. In het belang van de ACS-landen en de Landen en Gebieden Overzee (LGO) (waaronder ook de Nederlandse Antillen en Aruba vallen) zet Nederland zich in voor vereenvoudiging van procedures. Nederland gaat daarom akkoord met de in de verordening voorgestelde lijn dat het EOF-comité het EOF meer gaat sturen op hoofdlijnen en niet ieder projectvoorstel afzonderlijk behandelt. Daarnaast hecht Nederland grote waarde aan het opstellen van een kader voor medefinanciering in deze uitvoeringsverordening.

Voorstel kaderbesluit surveillancebevel

Titel: Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende het Europees surveillancebevel in procedures tussen EU-lidstaten in afwachting van het proces

Datum Raadsdocument: ---
Nr. Raadsdocument: 12367/06 COPEN 91
Nr. Commissiedocument: COM (2006) 468 definitief
Eerstverantwoordelijk ministerie JUST

Behandelingstraject in Brussel: Raadswerkgroep Strafrechtelijke Samenwerking (eerste behandeling op 9 januari 2007), Comité Artikel 36 (CATS), JBZ-Raad

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De Europese Raad van Tampere (1999) onderschreef dat het beginsel van wederzijdse erkenning de hoeksteen vormt van de justitiële samenwerking in de Europese Unie in zowel burgerrechtelijke als strafzaken.

Het onderwerp wederzijdse erkenning van niet tot vrijheidsbeneming strekkende controlematregelen in afwachting van het proces werd aangekondigd in het Programma van maatregelen om uitvoering te geven aan het beginsel van wederzijdse erkenning van strafrechtelijke beslissingen. Het voorstel vloeit voort uit het Haags Programma (Actieplan, 4.2 g). In het werkprogramma van de Commissie voor 2005 is melding gemaakt van een voornemen voor een voorstel betreffende de wederzijdse erkenning van niet tot vrijheidsbeneming strekkende controlematregelen in afwachting van het proces. Het voorliggende ontwerp kaderbesluit geeft uitvoering aan dat voornemen. Het voorziet in de wederzijdse erkenning van een gerechtelijk bevel tot niet tot vrijheidsbeneming strekkende surveillancemaatregelen in afwachting van het proces.

Het zogenoemd *Europees surveillancebevel* is een door een rechterlijke autoriteit (een gerecht, een rechter, een onderzoeksmagistraat of een openbaar aanklager) van een lidstaat gegeven beslissing om een verdachte -in afwachting van zijn proces- aan surveillancemaatregelen (zoals een reisverbod, melding bij de politie, een uitgaansverbod of huisarrest) te onderwerpen.

Het onderhavige kaderbesluit voorziet in de mogelijkheid van het afgeven van een Europees surveillancebevel ten aanzien van een niet-ingezeten verdachte door een rechterlijke autoriteit van de ene lidstaat (*uitvaardigende lidstaat*) aan een andere lidstaat waar de verdachte zijn woon- of verblijfplaats heeft (*uitvoerende lidstaat*), en in de erkenning en tenuitvoerlegging van een afgegeven bevel door de uitvoerende lidstaat.

De uitvoerende lidstaat is in beginsel verplicht om het bevel uit te voeren, tenzij één van de vier strikte weigeringsgronden zich voordoen. Deze weigeringsgronden zijn:

- I De strafrechtelijke procedure waarvoor het Europees surveillancebevel is uitgevaardigd is in strijd met het *ne bis in idem*-beginsel;

- II De verdachte is naar het recht van de aangezochte staat vanwege zijn leeftijd nog niet strafrechtelijk verantwoordelijk te stellen voor de feiten waarvoor het Europees surveillancebevel is uitgevaardigd;
- III Een immuniteit of voorrecht overeenkomstig het recht van de aangezochte staat maakt het onmogelijk het Europees surveillancebevel ten uitvoer te leggen;
- IV Het strafbare feit waarop het Europees surveillancebevel betrekking heeft valt in de aangezochte staat onder een amnestieregeling en de aangezochte staat is krachtens zijn strafwetgeving bevoegd dat strafbare feit te vervolgen.

Erkenning en tenuitvoerlegging van het bevel leiden tot overbrenging van de niet-ingezeten verdachte van de uitvaardigende lidstaat (waar de strafrechtelijke procedure aanhangig is) naar de uitvoerende lidstaat in afwachting van zijn proces. Daarmee wordt voorkomen dat de niet-ingezeten verdachte in de uitvaardigende staat in voorlopige hechtenis wordt genomen of wordt onderworpen aan langdurige niet tot vrijheidsbeneming strekkende toezichtmaatregelen.

In de uitvoerende lidstaat wordt de verdachte onderworpen aan de in het bevel neergelegde surveillancemaatregelen, zoals een reisverbod, melding bij de politie, een uitgaansverbod of huisarrest. Deze surveillance- maatregelen moeten de drie “klassieke” gevaren ondervangen die de toepassing van de voorlopige hechtenis rechtvaardigen: het laten verdwijnen van bewijsmateriaal, recidivegevaar en vluchtgevaar.

Het kaderbesluit gaat er vanuit dat de niet-ingezeten verdachte in een nadeliger positie verkeert dan de ingezeten verdachte: hij zit niet in zijn eigen leef- en werkomgeving. De Commissie gaat uit van de veronderstelling dat deze verdachte eerder/langer in voorlopige hechtenis wordt genomen/gehouden dan wel onderworpen wordt aan zwaardere toezichtmaatregelen dan de verdachte die in zijn eigen land terecht staat.

Het algemeen doel van het kaderbesluit is de versterking van het recht op vrijheid en van het vermoeden van onschuld in de Unie als geheel en de bevordering van de gelijke behandeling van alle burgers in de gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.

Het voorstel beoogt de toepassing van voorlopige hechtenis van een niet-ingezeten verdachte of van een niet tot vrijheidsbeneming strekkende toezichtmaatregel terug te dringen, en de positie van de verdachte te verbeteren door hem in afwachting van zijn strafproces naar zijn eigen land te laten terugkeren en aldaar te doen onderwerpen aan surveillancemaatregelen. Deze maatregelen hebben tot doel de normale rechtsgang te waarborgen en er voor te zorgen dat de verdachte beschikbaar zal zijn om voor de rechter te verschijnen in de uitvaardigende lidstaat.

Rechtsbasis van het voorstel:

Artikel 31, eerste lid, onderdelen a en c, en artikel 34, tweede lid, onderdeel b, EU-Verdrag.

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Eenparigheid van stemmen met adviesrecht voor het Europees Parlement.

Instelling nieuw Comitologie-comité: Nee

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Subsidiariteit: Twijfelachtig

Eenzijds onderschrijft Nederland de algemene achterliggende doelstelling (versterking van het recht op vrijheid en van het vermoeden van onschuld in de Unie als geheel en de bevordering van de gelijke behandeling van alle burgers in de gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid) en de specifieke doelstellingen (reductie voorlopige hechtenis; verbetering van de positie van de verdachte niet-ingezetene) van het kaderbesluit.

Nederland staat in beginsel niet afwijzend tegenover een Europees instrument voor de *wederzijdse erkenning van alternatieven voor voorlopige hechtenis*. Die wederzijdse erkenning kan niet door de lidstaten op nationaal niveau worden verwezenlijkt. Thans ontbreekt een instrumentarium dat erin voorziet om alternatieven voor voorlopige hechtenis en andere controlemaatregelen over de grenzen heen in een andere lidstaat te effectueren.

Anderzijds heeft Nederland geen dringende behoefte aan een Europees instrument dat naar verwachting slechts in beperkte mate zal kunnen voorzien in terugdringing van de *toepassing van de voorlopige hechtenis*. Het is bekend dat de voorlopige hechtenis in sommige lidstaten onevenredig lang is. Dat is een ernstig verschijnsel, maar behoeft primair nationale in plaats van een Europese aanpak.

Proportionaliteit: Twijfelachtig

Nederland is van mening dat het voorgestelde kaderbesluit een bijdrage kan leveren aan de verwezenlijking van de algemene achterliggende doelstellingen, voor zover toepassing van het kaderbesluit zal leiden tot beëindiging van de voorlopige hechtenis van een vreemdeling en diens terugkeer naar de lidstaat van zijn verblijf.

Echter, of het kaderbesluit een significante bijdrage kan leveren aan de realisering van de specifieke doeleinden is ongewis.

Het is de vraag of het voorgestelde instrument (surveillancebevel) een oplossing kan bieden voor het gesignaleerde probleem. Het kaderbesluit ziet op verdachten uit andere lidstaten die uitsluitend als gevolg van die specifieke status in voorlopige hechtenis worden genomen dan wel langer in voorlopige hechtenis worden gehouden of aan strengere toezichtmaatregelen worden onderworpen dan ingezetenen die zich aan eenzelfde strafbaar feit hebben schuldig gemaakt. Voor een grote groep van verdachten is de status van al dan niet ingezetene niet beslissend voor het antwoord op de vraag of preventieve vrijheidsbenemende of vrijheidsbeperkende maatregelen moeten worden toegepast. Voor deze groep is het ontwerp-kaderbesluit dus niet relevant. Het is dan ook de vraag of de rechtspraktijk en de strafrechtstoepassing in de lidstaten (dringende) behoefte hebben aan dit Europese instrument dat wat zijn toepassing betreft naar verwachting slechts een beperkte betekenis heeft.

Het voorgestelde surveillancebevel kan bovendien uitsluitend effectief zijn wanneer omslachtige en ingewikkelde erkenningsprocedures achterwege blijven. De hoeveelheid werk, tijd en inspanning die voor de betrokken autoriteiten uit de wederzijdse erkenning en uitvoering van controlemaatregelen voortvloeien, is bepalend voor de bereidheid om in voorkomende gevallen een controlemaatregel op te leggen en toe te passen.

De vraag is dan ook gerechtvaardigd of het voorgestelde kaderbesluit in redelijke verhouding staat tot de omvang en de ernst van de veronderstelde problematiek waarvoor het een oplossing beoogt te bieden.

Consequenties voor de EU-begroting: Geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale

overheden en/of bedrijfsleven en burger:

Het is op dit moment niet mogelijk om de financiële consequenties van het voorstel betrouwbaar in te schatten. Dit heeft te maken met een aantal factoren, zoals:

- Aan het uitvaardigen en de uitvoering van een surveillancebevel zijn enerzijds *lasten* verbonden; anderzijds leidt het minder en korter opleggen van een voorlopige hechtenis of van een zware niet tot vrijheidsbeneming strekkende toezichtmaatregel tot *besparingen*;
- Slechts een deel van de verdachte niet-ingezetenen die in aanmerking komen voor voorlopige hechtenis, zal in aanmerking komen voor overbrenging naar en ondertoezichtstelling door een andere lidstaat;
- Het algemene huidige beeld is dat er meer Nederlanders in andere lidstaten gedetineerd zitten (waaronder in voorlopige hechtenis) dan EU-burgers in Nederland. Dit betekent dat het aantal over te brengen Nederlanders naar Nederland groter is dan het aantal over te brengen EU-burgers naar één van de andere lidstaten;
- De kosten van detentie zijn hoger dan de kosten die verband houden met het uitoefenen van toezicht op een verdachte buiten detentie.

Vervolgtraject financiële afspraken:

De budgettaire consequenties van dit voorstel zijn, zo deze al te traceren zijn, naar verwachting beperkt. Conform de regels budgetdiscipline worden deze (in beginsel) binnen de financiële kaders van de begroting van het Ministerie van Justitie gedekt.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen / zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):

Aanvulling van wetgeving die voorziet in uitvaardiging, erkenning en uitvoering van surveillancebevelen.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum

inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

Dit kaderbesluit treedt in werking op de twintigste dag volgend op die van zijn bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie. Het is van belang te voorzien in een ruime implementatietermijn

Consequenties voor ontwikkelingslanden: Geen

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland onderschrijft het algemene doel van het kaderbesluit dat in de gemeenschappelijke Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid in beginsel geen plaats is voor ongelijke behandeling van burgers van de Unie bij de toepassing van (alternatieven voor) voorlopige hechtenis. Het voorgestelde Europees surveillancebevel kan hiervoor een oplossing bieden. Het voorstel beoogt de detentiecapaciteit te ontlasten en de positie van de burger te verbeteren die in een andere lidstaat dan de lidstaat waarin hij verblijft verdacht wordt van een strafbaar feit.

De toepassing van het voorgestelde instrument zal in hoge mate ervan afhangen of de uitvoeringslasten kunnen worden beperkt en in redelijke verhouding staan tot de beoogde voordelen (minder voorlopige hechtenis en minder zware toezichtmaatregelen) en of het risico dat de rechtsgang als gevolg van de overbrenging van de verdachte naar een andere lidstaat wordt verstoord aanvaardbaar is. Daarbij moet acht worden geslagen op de attitude van burgers die worden vrijgelaten in afwachting van hun berechting: in hoeverre zullen zij in staat en bereid zijn om de verplichtingen die voortvloeien uit het surveillancebevel na te leven. In dit verband moet worden gewezen op het Europees arrestatiebevel dat kan worden uitgevaardigd om vervolging en berechting van burgers die zich onttrekken aan Justitie te effectueren. Dit arrestatiebevel is en blijft sluitstuk in het geheel van maatregelen ter verzekering van een ongestoorde rechtsgang.

Het beoogde instrument kan alleen vruchten afwerpen als de voordelen (reductie voorlopige hechtenis; verbetering van de positie van de verdachte niet-ingezetene) groter zijn dan de nadelen (uitvoeringslasten; verstoring van de rechtsgang). De hoeveelheid werk, tijd en inspanning die voor de betrokken autoriteiten uit de wederzijdse erkenning en uitvoering van surveillancemaatregelen voortvloeien is mede bepalend voor de bereidheid om in voorkomende gevallen een surveillancemaatregel op te leggen en toe te passen.

De Commissie stelt dat de overmatige toepassing (en duur) van voorlopige hechtenis één van de voornaamste oorzaken is van de overbevolking van gevangenissen. Vanwege het vluchtrisico worden niet-ingezetene verdachten in haar visie immers vaak in voorlopige hechtenis genomen, terwijl ten aanzien van ingezetene verdachten alternatieve maatregelen worden toegepast. Nederland kan, wat betreft de Nederlandse situatie, deze stelling niet onderschrijven. Een bevel tot voorlopige hechtenis kan alleen worden gegeven als aan de in de artikelen 67 en 67a Wetboek van Strafvordering (Sv) neergelegde voorwaarden is voldaan. Indien aan de wettelijke gronden voor de toepassing van voorlopige hechtenis is voldaan, weegt de rechter bij zijn beslissing om voorlopige hechtenis te bevelen de belangen van de samenleving, de verdachte en eventuele slachtoffers tegen elkaar af. Daarbij betreft de rechter ook de alternatieven voor voorlopige hechtenis. Artikel 80 Sv voorziet in de schorsing van de voorlopige hechtenis. Aan deze schorsing kunnen verschillende voorwaarden worden verbonden, zoals een meldplicht of het inleveren van het paspoort. Uit een inventarisatie die in 2004 is gemaakt ten behoeve van het nationale programma *Modernisering sanctietoepassing* is gebleken dat in 2003 de voorlopige hechtenis in iets minder dan een kwart van de gevallen werd geschorst. In het kader van *Modernisering sanctietoepassing* wordt verder onderzocht of er mogelijkheden zijn om het aantal schorsingen nog uit te breiden, bijvoorbeeld door gebruik te maken van elektronisch toezicht of een waarborgsom.

Nederland beschikt niet over exacte cijfers over het aantal gevallen waarin in Nederland een burger uit een lidstaat van de Europese Unie in voorlopige hechtenis is genomen en de voorlopige hechtenis niet wordt geschorst vanwege de *enkele* reden dat betrokkene geen vaste woon- of verblijfplaats heeft in Nederland. Vermoed wordt dat dit niet vaak het geval zal zijn. Vluchtgevaar zal veelal niet de enige reden zijn om voorlopige hechtenis te bevelen. In de praktijk zijn er vaak meerdere gronden voor toepassing van de voorlopige hechtenis. Daarnaast gaat het bij de grond vluchtgevaar vaak om niet-EU-ingezetenen.

Nederland beschikt ook niet over cijfers over het aantal gevallen waarin Nederlandse ingezetenen in een andere lidstaat in voorlopige hechtenis zijn genomen en hun voorlopige hechtenis niet is geschorst vanwege de enkele reden dat betrokkene aldaar geen vaste woon- of verblijfplaats heeft. Gelet op de uiteenlopende wijze waarop de voorlopige hechtenis en alternatieven daarvoor in de verschillende lidstaten zijn geregeld en worden toegepast, verwacht Nederland dat het niet eenvoudig zal zijn om een werkbaar instrument op te stellen.

Bij zo veel onzekere factoren is het hoogst ongewis of, en zo ja, in welke mate het kaderbesluit de ermee beoogde doeleinden zal kunnen realiseren.

Het is van belang om na te gaan wat de lidstaten vinden van de praktische uitvoerbaarheid van het voorgestelde instrument.

Mededeling toepassing artikel 296

Titel:

Interpretative Communication from the Commission on the application of Article 296 of the Treaty in the field of defence procurement.

Datum Raadsdocument: 7 december 2006
Nr. Raadsdocument: ---
Nr. Commissiedocument: COM (2006) 779
Eerstverantwoordelijke ministerie DEF

Behandelingstraject in Brussel: Raadgevend Comité voor overheidsopdrachten

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De mededeling beoogt de reikwijdte van artikel 296 EG-Verdrag voor overheidsopdrachten op Defensiegebied te verhelderen. De Europese Defensiemarkt is nog altijd versnipperd op nationaal niveau. Een belangrijke oorzaak hiervoor is de wijze waarop lidstaten met artikel 296 EG-verdrag omgaan. Op grond van artikel 296 EG-Verdrag kan elke EU-lidstaat maatregelen treffen die hij noodzakelijk acht voor de bescherming van zijn wezenlijke veiligheidsbelangen en die betrekking hebben op de productie van of de handel in militair materieel. Begrippen als ‘wezenlijk veiligheidsbelang’ zijn echter niet gedefinieerd, waardoor lidstaten in de praktijk soms ruime (ook economische) interpretaties hanteren en het artikel kunnen gebruiken voor bescherming van de nationale industrie.

Defensiecontracten vallen in beginsel onder de regels van de interne markt. Vrijstelling van defensieopdrachten op het gebied van wapens, munitie en oorlogsmateriaal is mogelijk op grond van artikel 296, lid 1, onder b) van het EG-Verdrag. In de interpretatieve mededeling baseert de Commissie zich op de opvatting van het Europese Hof van Justitie dat een beroep op dit artikel restrictief dient te worden uitgelegd. Het mag geen automatisme zijn bij de verwerving van militaire goederen, diensten of werken. De Commissie geeft haar interpretatie van de drie randvoorwaarden voor toepassing van artikel 296:

1. Het moet gaan om overheidsopdrachten voor goederen, diensten of werken, die direct betrekking hebben op de producten op de lijst van de Raad uit 1958 en om materieel dat is ontworpen, ontwikkeld en geproduceerd voor specifiek militaire doeleinden. Materieel dat bestemd is voor zowel militaire als niet-militaire doeleinden (dual use) valt hier niet onder.
2. Alleen de bescherming van wezenlijke veiligheidsbelangen van een lidstaat kan het doel zijn dat de vrijstelling rechtvaardigt. Andere belangen, in het bijzonder industriële en economische belangen, kunnen op zichzelf geen vrijstelling op grond van artikel 296 rechtvaardigen. De veiligheidsbelangen van de lidstaten moeten daarnaast ook vanuit een Europees perspectief worden beschouwd. Voorts benadrukt de Commissie dat de bijzonder krachtige formulering ("wezenlijk") de mogelijke vrijstellingen beperkt tot overheidsopdrachten die van het grootste belang zijn voor het militaire functioneren van de lidstaten. De Commissie heeft een checklist gemaakt, waarmee lidstaten van geval tot geval de afweging kunnen maken of een beroep op artikel 296 kan worden gedaan.

3. De mededingingsverhoudingen op de civiele markt mogen niet worden verstoord. In het kader van overheidsopdrachten op defensiegebied kan dit volgens de Commissie het geval zijn bij compensatieregelingen.

De Commissie erkent dat het niet aan haar is om een oordeel te geven over de wezenlijke veiligheidsbelangen van de lidstaten en ook niet over hun keuzes bij de verwerving van het militaire materieel om die belangen te beschermen. De Commissie mag echter wel controleren of aan de voorwaarden voor vrijstelling op grond van artikel 296 is voldaan. Tegelijkertijd zal de Commissie haar voorbereidende werkzaamheden voortzetten met het oog op de mogelijke opstelling van een richtlijn voor verwerving van militair materieel waarop artikel 296 niet van toepassing is. In reactie op het Groenboek uit 2004 hebben veel lidstaten verklaard dat de specifieke kenmerken van defensieopdrachten de toepassing van de aanbestedingsrichtlijnen bemoeilijken. Deze initiatieven vormen een aanvulling op de gedragscode van het *European Defense Agency* (EDA) voor verwervingen van defensiematerieel die wel onder de uitzondering van artikel 296 vallen. De interpretatieve mededeling en een eventuele richtlijn voor defensieopdrachten geven gevolg aan het Groenboek over overheidsopdrachten op defensiegebied.

Rechtsbasis van het voorstel: Niet van toepassing, betreft een mededeling

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Niet van toepassing, betreft een mededeling

Instelling van een nieuw Comitologie-comité:

Niet van toepassing, betreft een mededeling

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Subsidiariteit:

Strikt genomen niet van toepassing, het betreft een mededeling. Voor zo ver tot een beoordeling dient te worden overgegaan luidt het oordeel positief. Nederland is voorstander van een transparante Europese defensiemarkt. De verduidelijking van de toepassing van artikel 296 EG-verdrag en het scheppen van gelijkwaardige voorwaarden voor aanbestedingen van defensieopdrachten kan het beste op communautair niveau worden gedaan.

Proportionaliteit:

Strikt genomen niet van toepassing, het betreft een mededeling. Voor zover tot een beoordeling dient te worden overgegaan luidt het oordeel positief. Hoewel een interpretatieve mededeling niet juridisch bindend is en hierdoor ook andere aspecten niet inhoudelijk zullen wijzigen, zal volgens Nederland hieruit op termijn toch een zekere gemeenschappelijke gedragslijn en toetsingskader kunnen worden afgeleid. Bovendien steunt Nederland de opvatting van de Commissie dat artikel 296 restrictief moet worden uitgelegd.

Consequenties voor de EU-begroting: Geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: Geen

Vervolgtraject financiële afspraken: Geen.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen / zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):

In het materieelbeleid van Defensie zal rekening moeten worden gehouden met de interpretatieve mededeling. De door de Commissie voorgestelde richtlijn zal tot aanpassing van de nationale aanbestedingsregelgeving leiden.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

Niet van toepassing, betreft een mededeling

Consequenties voor ontwikkelingslanden: Geen

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Een competitieve omgeving is noodzakelijk voor een hoogwaardige Europese defensie technologische en industriële basis en leidt tot een open en transparante Europese defensiemarkt. Nederland is het eens met de Commissie dat een meer uniforme toepassing van artikel 296 de werking van de Europese defensiemarkt kan verbeteren. Zowel het Ministerie van Defensie als klant, als de Nederlandse defensiegerelateerde industrie, zijn gebaat bij een open en transparante markt voor defensiematerieel. Wel toetst Nederland alle initiatieven aan de vraag of zij aansluiten bij de specifieke kenmerken van de defensiesector. Voorts dienen maatregelen gelijke toegang voor alle lidstaten tot de Europese markt te bevorderen. Behoud van vrijheid van materieelverwerving is voor Nederland essentieel.

De interpretatie van artikel 296 in de mededeling sluit op hoofdlijnen aan bij de jurisprudentie van het Hof en bij het huidige Nederlandse beleid. De Commissie is wel verder gegaan in het aanreiken van handvatten om de afweging te maken of nationale veiligheidsbelangen vereisen dat een lidstaat de uitzondering van artikel 296 inroept. Het is goed dat de Commissie benadrukt dat niet ieder nationaal belang kan worden gebruikt voor een beroep op artikel 296. Dit gaat eventueel misbruik van het artikel voor bijvoorbeeld economisch protectionisme tegen. Tegelijkertijd hecht het Kabinet eraan dat de Commissie zich realiseert, dat nationale veiligheid een nationale bevoegdheid is. De mededeling schetst de kaders voor de afwegingen, die landen op dit gebied maken, maar uiteindelijk bepalen landen op grond van artikel 296 zelf wat zij noodzakelijk vinden voor de bescherming van de nationale veiligheid. Ondanks de aangereikte handvatten, dient de Commissie bij de handhaving van het artikel conform deze mededeling dan ook terughoudend te zijn op het gebied van de invulling van dit criterium.

Nederland hanteert het compensatie-instrument vanwege het ontbreken van een 'gelijk speelveld' op de internationale defensiemarkt. Wanneer de Commissie nauwer gaat toezien op het gebruik van artikel 296, zou dit zich ook kunnen uitstrekken tot compensatie, inclusief de indirecte, niet-militaire compensatie omdat (aldus de Commissie) deze vorm het functioneren van de interne markt zou kunnen verstoren. Nederland verwacht dat door middel van beleidsinitiatieven van zowel het *European Defense Agency* (EDA) als de Commissie op termijn geleidelijk een gelijk speelveld in Europa kan worden bereikt. De noodzaak tot het eisen van compensatie zal daardoor logischerwijze afnemen. De kans bestaat dat compensatie onderwerp wordt van maatregelen of nadere regelgeving van de Commissie. Nederland meent echter dat de aanpassing van het compensatiebeleid in beginsel gelijke tred dient te houden met de ontwikkeling van een gelijk speelveld in Europa.

Verordening landbouwmakten

Titel: Voorstel voor een verordening van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmakten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten

Datum Raadsdocument: 19 december 2006
Nr Raadsdocument: 16715/06
Nr. Commissiedocument: COM (2006) 822 def.
Eerstverantwoordelijk ministerie: LNV

Behandelingstraject in Brussel: raadswerkgroep horizontale landbouwvraagstukken, CSA (12 maart) en Landbouw- en Visserijraad (eerste bespreking op 19 maart)

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel

In het licht van het permanente streven naar betere regelgeving, vermindering van administratieve lasten en stroomlijning en vereenvoudiging van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) stelt de Europese Commissie voor de bestaande 21 Gemeenschappelijke Marktordeningen (gmo's) voor landbouwproducten te vervangen door één gmo. De voorgestelde Verordening vervangt maar liefst 41 Raadsverordeningen die samen 600 artikelen omvatten. Het voorstel bevat nog slechts 200 artikelen. Deze omvangrijke vermindering komt vooral tot stand door de bepalingen uit de verschillende bestaande gmo's op het gebied van interventie, particuliere opslag, in- en uitvoer, vrijwaring, promotie van landbouwproducten, staatssteunregels en de gegevensverstrekking zo veel mogelijk te harmoniseren zonder de bestaande instrumenten in wezen te veranderen. De voorgestelde vermindering van de regelgeving beoogt het GLB transparanter, gemakkelijker te begrijpen en administratief minder complex te maken, zowel voor de producenten van, de handelaren in, en de verwerkers van landbouwproducten, als voor de uitvoerende en controlerende (overheids-)diensten die met de toepassing en uitvoering van het GLB van doen hebben.

Rechtsbasis van het voorstel: artikel 36 en 37 van het EG-Verdrag.

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Raad: gekwalificeerde meerderheid
EP: adviesrecht

Instelling nieuw Comitologie-comité: Nee, de bestaande beheerscomité's per sector worden vervangen door één beheerscomité voor de ordening van de landbouwmakten (o.b.v. art. 188 van het voorstel).

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Subsidiariteit: Strikt genomen niet van toepassing, want het betreft een exclusieve bevoegdheid. Het gaat om de vervanging van reeds bestaande verordeningen door één nieuwe verordening om redenen van stroomlijning en verlaging van administratieve lasten. Dit kan alleen op Europees niveau worden gerealiseerd.

Proportionaliteit: Positief. De voorgestelde verordening is zowel qua rechtsvorm (vervanging verordeningen door verordening) als qua inhoud (vereenvoudiging) geschikt om de doelstelling te verwezenlijken.

Consequenties voor de EU-begroting: Geen. Het GLB wordt inhoudelijk niet gewijzigd.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: De GLB-regelgeving wordt drastisch gereduceerd. Het aantal landbouwwetsteksten zal dus fors verminderen. De overblijvende teksten zijn zo veel mogelijk geharmoniseerd en zullen daarom zowel financiële, personele als administratieve consequenties hebben voor de betrokken overheden, het bedrijfsleven en, indirect, ook de burgers. In het algemeen kan worden gesteld dat de gevolgen positief zullen zijn. In het onderhavig kader wil dat zeggen dat de vereenvoudiging tot minder uitgaven, minder lasten en minder inzet van personeel zal leiden. Vooraf is echter moeilijk in te schatten in welke mate en op welke termijn deze gevolgen zich zullen manifesteren. Ook zullen de gevolgen sterk uiteen kunnen lopen per onderscheiden categorie.

Vervolgtraject financiële afspraken: niet van toepassing.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen / zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): De gevolgen voor de nationale en decentrale regelgeving zijn beperkt ten opzichte van de thans geldende regelingen op nationaal en decentraal gebied. Hetzelfde kan worden gezegd van de gevolgen voor het nationaal en decentraal beleid.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

De nieuwe gmo zal inwerking treden met ingang van de aanvangsdatum van het nieuwe verkoopseizoen in 2008 voor die producten waarvoor in de bestaande, sectorale gmo een verkoopseizoen is voorzien. Als voor een product geen verkoopseizoen is voorzien in de nu geldende gmo zal de nieuwe, geharmoniseerde gmo ten aanzien van dat product met ingang van 1 januari 2008 in werking treden.

Consequenties voor ontwikkelingslanden:

Geen. Deze verordening betreft een technische vereenvoudiging en geen inhoudelijke wijziging van de gemeenschappelijke marktordeningen voor landbouwproducten.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland hecht grote waarde aan het voorstel. Tijdens het Nederlandse Voorzitterschap in 2004 heeft Nederland in onder meer de Landbouwwraad nadrukkelijk aandacht gevraagd voor vereenvoudiging van het GLB en daarbij benadrukt dat het niet een éénmalig gebeuren is maar een voortdurend proces waar elk Voorzitterschap zich voor zou moeten inzetten. Nederland onderschrijft dan ook het doel dat met het voorstel beoogd wordt: het GLB transparanter te maken en zowel de uitvoeringskosten als de administratieve lastendruk te verlagen. Nederland deelt tevens de opvatting van de Commissie dat deze vereenvoudiging puur technisch van aard dient te zijn en niet mag worden aangegrepen om beleidsinhoudelijke aanpassingen in het GLB te bewerkstelligen.